

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 86/14

מיום שני, י"א באב תשע"ח, 23.7.2018

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל מישיבת מליאת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 86/14

מיום שני, י"א באב תשע"ח, 23.7.2018

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - מר משה חזות
4. סגן ראש העיר - מר פאלי כהן
5. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
6. חבר מועצת עיר - מר שחר סימנה
7. חברת מועצת העיר - גב' רונית ארנפרוינד-כהן
8. חבר מועצת העיר - מר יצחק מוסאי
9. חבר מועצת העיר - מר יניב עמרני
10. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
11. חבר מועצת העיר - מר אליהו מזוז
12. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן

חסרים:

13. חבר מועצת העיר - מר חובב אשרף
14. חבר מועצת עיר - מר מאיר בן הרוש
15. חבר מועצת העיר - עו"ד עדי ינקילביץ

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה - מר דוד שטרית
2. גזברית העירייה - גב' תמר קופר
3. הלשכה המשפטית - עו"ד טובה שפירא-אלטמן
4. עוזר ראש העיר - מר מנחם שושן
5. מנהלת אגף החינוך - גב' רות שרעבי

על סדר היום:

1. בקשת חברי האופוזיציה לזימון ישיבה שלא מן המניין, במכתבם מיום 15/7/18,

לדיון בנושאים הבאים:

1.1 התייחסות לבני ובנות העדה האתיופית במערכת החינוך ביבנה.

1.2 צרכי החינוך הממ"ד בעיר.

1.3 תוכנית פינוי בינוי – חלוקת קרקע משלימה.

1.4 פתיחת בית ספר דמוקרטי.

1. בקשת חברי האופוזיציה לזימון ישיבה שלא מן המניין, במכתבם מיום 15/7/18,

לדיון בנושאים הבאים:

- 1.1 התייחסות לבני ובנות העדה האתיופית במערכת החינוך ביבנה.
- 1.2 צורכי החינוך הממ"ד בעיר.
- 1.3 תוכנית פינוי בינוי – חלוקת קרקע משלימה.
- 1.4 פתיחת בית ספר דמוקרטי.

צבי גוב-ארי: עובר לישיבה שלא מהמניין. ירשו לי. חתמתם על העניין, שישה איש חתמו על הישיבה שלא מן המניין. מי מעלה מה?

אלי מזוז: שחר ראשון, אני שני ו -

צבי גוב-ארי: מי מעלה מה? הנושא הראשון, התייחסות לבני ובנות העדה האתיופית במערכת החינוך. דבר אתה אשר עם לך.

שחר סימנה: אוקיי. האמת היא, לפני שאני קורא את זה ומדובר בנפשות, אני חושב שנהג בדיון יותר לגופו של עניין. אני חושב שהנושאים הם לא כל כך קלים. ואני גם שוחחתי איתך אז אני מקווה שאנחנו נכבד את הדיון. חברי מועצת העיר החתומים מטה ופונים אליך בהתאם לסעיף 9(א) לתוספת השנייה לפקודת העיריות, כדלקמן:
נושא ראשון. התייחסות לבני ובנות העדה האתיופית במערכת החינוך ביבנה. רקע: בתקופה האחרונה אנו עדים למספר בעיות הקשורות ליחס אותו מקבלים ובני ובנות העדה האתיופית בעיר, וזאת בבואם להירשם למוסדות החינוך הממלכתיים ברשות. 2) לפני מספר ימים נודע לנו מוועד הורי בית הספר 'אביר יעקב' כי 70% מתלמידי כיתה א' לשנת הלימודים הבאה לבית הספר הינה בני הקהילה האתיופית. סוגיה זו מעמידה את הקהילה במצב לא נעים ומעניקה תחושה כי ישנה יד מכוונת הגורמת למצב זה, או שישנם התעלמות וחוסר רצון למנוע מצב זה.

בעבר נתקלנו בתופעה בגן הכרמל, 2016. בסוף השבוע האחרון פורסם בכלי התקשורת סיפורה של הילדה בת תשע מיבנה, אשר רצונה ורצון הוריה היה להירשם לבית הספר 'אביר יעקב'. בקשה זו לא אושרה, ועל פי ידיעות מוקלטות ודברי פגיעה על רקע היותה ממוצא לא יהודי. על פי בדיקה שנעשתה אפליה על רקע זה אסורה על פי החוק במדינת ישראל. אנו מבקשים לקבל פרטי הסיפור, את פרטי המדיניות בעניין. 5) אנו עדים להזנחה מתמשכת של בית הספר 'אביר יעקב', כפי שהתריעו חברי מועצת העיר בעבר, וכעת מצטרפים ועד הורי בית הספר לתלונות ומפרטים מספר ליקויים הדרושים לתחזוקה וטיפול. מתוך הרקע, עולות שאלות רבות עליהן אנו מבקשים מענה.

האם ישנה הנחייה אל מול מנהל החינוך לבצע רישום מרוכז של בני ובנות העדה האתיופית ולרכז בכיתות משלהם? 2) מהי מדיניות הרישום לבתי הספר בגנים הדתיים לאור הסיפור שהוצג? מדוע ישנה הזנחה בכל מה שקשור לאחזקת בית הספר הממלכתיים דתיים ובית ספר 'אביר יעקב' בפרט? מוצע כי מועצת העיר תקבל החלטה, תמליץ כי יטופלו הליקויים

שביקשו הורי בית הספר אביר יעקב. מועצת העיר תקבל החלטה, תמליץ להגדיל את המשאבים עבור בית הספר אביר יעקב. (3) תתקבל החלטה לקיים דיון בעוד חודש על מנת לעקוב אחרי ההתקדמות בטיפול בנושאים הנ"ל, בשיתוף עם מנהל אגף החינוך.

צבי גוב-ארי: אני רוצה להשיב, ואחרי זה אציע לדחות את מה שאתם מעלים פה. ראשית וקודם כל אליך. אנחנו מזה שנים רבות פועלים על מנת למנוע ריכוז של הרבה ילדים מהעדה באותו בית ספר, מפני שאני אישית נאלצתי בזמנו לסגור את בית ספר עציון, ולפזר את הילדים בכל מקום.

שחר סימנה: אנחנו עשינו שביתה וסגרנו את בית הספר עציון.

צבי גוב-ארי: תן לי, שחר.

שחר סימנה: נעלתי את הדלת. את שער הדלת נעלתי אותו לפני הרבה שנים.

צבי גוב-ארי: רגע, בוא נסכם דבר אחד.

עו"ד מאיר דהן: לא היתה ברירה.

צבי גוב-ארי: בוא נסכם דבר אחד. אתה דיברת, שמעתי.

שחר סימנה: רק אני ... את ההיסטוריה.

צבי גוב-ארי: כשאני מדבר, אנא, הואיל בטובך לשמוע.

שחר סימנה: בסדר, אני מכבד. אבל צריך להזכיר גם את ההיסטוריה. אנחנו פה. זוכרים את -

צבי גוב-ארי: אתה מוכן להקשיב? ובכן כך. המדיניות שבעיר לגבי תלמידים של האוכלוסייה האתיופית שונה ממדיניות אחרת לגבי היתר. בכך שהיא נותנת להם העדפה להירשם בכל בית ספר שהם רוצים, כולל לא במרחב שהם גרים. התנאי היחידי שכאשר אתה נרשם לבית ספר רחוק ממקום מגוריך, שאתה לא תשלול את המקום של מישהו שגר על ידו, על יד בית הספר. ובכן, תלמיד אתיופי מהעדה האתיופית, אין אתיופי, מהעדה האתיופית, יכול להירשם בכל בית ספר, ואתה מוצא אותם גם ברמות ויצמן, במעיין, בפרדס, בבית ספר לאומנויות. היכן שילדים רוצים להירשם, מורים מאפשרים. אין אפליה לתלמידים מהעדה האתיופית, שום דבר לא נכון.

כל הסיפור הזה צמח וקיבל כנפיים בגין הסיפור של הילדה. ואני אתייחס לסיפור של הילדה. מעשית, הילדה הנ"ל למדה בבית ספר ביאליק שלוש שנים. הילדה, אחרי שלוש שנים, המשיכה להיות בכיתה ב'. מעבר לעניין הזה, מערכת החינוך ניסתה לטפל בה על ידי

ועדות שמטפלות בחינוך מיוחד. ההורים סירבו. מצאו דרך לעבור לבית ספר אחר. לא חשוב היכן שהילדה הזאת היתה נרשמת, הבעיה שלה לא היתה נפתרת. צריך פשוט לקבל את העובדה שיש לפעמים ילד מכל עדה שהיא, צריך לטפל. עכשיו האבא מצא לנכון לברוח מהתהליכים להירשם פה. קביעת משרד החינוך, יכול לא לקבל אותה, יכול כן לקבל אותה, אומרת 'אם זה ילד דתי, בבקשה. אבל ילד לא יהודי, למה דווקא לרשום אותו לבית ספר דתי? תרשום אותו לבית ספר ממלכתי אחר'. זו התביעה של משרד החינוך. עם זה אני לא מתווכח.

משה חזות: זו לא הקביעה של משרד החינוך.

רונית ארנפרוינד-כהן: למה אתה לא מתווכח?

צבי גוב-ארי: רגע, דקה.

משה חזות: האבא יהודי, האמא לא יהודייה.

רונית ארנפרוינד-כהן: למה אתה לא מתווכח? האבא יהודי, האמא לא יהודייה.

צבי גוב-ארי: אתם יודעים מה? אני לא מתעסק -

רונית ארנפרוינד-כהן: וכן צריך להתווכח עם העמדות הגזעניות האלה.

צבי גוב-ארי: אני לא מתעסק בהגדרה מי הוא יהודי. ברור לך שהאמא לא יהודייה אז הילדה לא יהודייה, ויש לי בדיוק אותו סיפור עם -

שחר סימנה: אני קורא את החוק. בשאלת ההורים, ברישום לגן הילדים. יבוא אדם לרשום ילד לגן הילדים לפי תקנות אלה: ישאל הרשם את הרושם על החינוך הרצוי לו. בלשון זו, לפי החוק אתה רשאי לרשום את הילד למוסד לחינוך ממלכתי או למוסד לחינוך ממלכתי דתי. האם רושם -

צבי גוב-ארי: לאיזה ילדים החוק הזה מתייחס?

שחר סימנה: לילדים אזרחי ישראל.

רונית ארנפרוינד-כהן: מדינת ישראל. ודאי.

דוד שטרית: אבל זה גן. לא בית ספר.

שחר סימנה: גן ובית ספר אותו דבר. מה אתה מתחמק? לא משנה, זה אותו דבר. ומתי מתחיל הרישום? בגן. אני מתפלל עליך, דוד. הרישום מתחיל של הילדים

בגן. מה, איפה? אז אני קורא את החוק. כי הרישום מתחיל בגן.

צבי גוב-ארי: יש לי פה מסמך של חמ"ד.

שחר סימנה: רגע, תן לי לסיים את החוק. 'האם רושם אתה את הילד לגן ילדים ממלכתי או לגן ילדים ממלכתי דתי?' הרשם, אני רוצה להדגיש פה, הרשם, הפקיד שהוא רושם, הרשם לא יוסיף הערה כלשהי לגבי השאלה שבתקנות משנה. לא שואלים בכלל. איך השאלה נותרה 'כן יהודי, לא יהודי'. לא שואלים שאלה כזאת. יש תשובה לזה? זה החוק.

צבי גוב-ארי: קח. תעביר את זה רגע לאל. תקרא את זה בבקשה. מסמך של חמ"ד.

אלי מזוז: ... נציג לחמ"ד?

צבי גוב-ארי: כן.

רונית ארנפרוינד-כהן: אם אתה נציג החמ"ד ותצא מכאן גזענות, תיזהר.

אלי מזוז: אני לא נציג החמ"ד.

רונית ארנפרוינד-כהן: ראה, הוזהרת.

אלי מזוז: אני לא נציג החמ"ד, אבל אני קורא,

צבי גוב-ארי: רק השורות האחרונות. כי יש הרבה תלונות יש שם.

אלי מזוז: שורה אחרונה? שנייה, אני אראה למה אתה מתכוון. מה אתה רוצה.

שחר סימנה: למה אתה מספר ...

אלי מזוז: לא, הוא רוצה שאני אקרא. (מדברים ביחד)

משה חזות: ואם הם רוצים לחזור בתשובה?

שחר סימנה: מה, אתה נופל למלכודת? מה, אתה בסדר? תן להם לקרוא. יש חוק פה. אני קורא את החוק.

לינה שרון: מעבר לגזענות ומעבר לכל המילים היפות, צריך לראות את

מקומה של הילדה בתוך החברה הזאת. צריך לראות את הילדה. מעבר לכל החוקים.

רונית ארנפרוינד-כהן: נו? נו?

שחר סימנה: בואי נסכים על החוק, אחר כך על הילדה. קודם כל נסכים על החוק.

לינה שרון: שנייה, תעזוב את החוק. אבל תן לי לסיים רגע.

שחר סימנה: רגע, את לא יכולה לסיים כי את לא יודעת איפה להתחיל. אני רוצה להוביל אותך. קודם כל בואי נסכים על טעות שקרתה. אחר כך נראה את טובת הילדה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מי יחליט מה טובת הילדה?

שחר סימנה: בדיוק. ההורים.

לינה שרון: ההורים, בסדר. יכול להיות שכן, יכול להיות שלא.

שחר סימנה: אני לא נכנס לפרטיות של הילדה. רגע, אין לנו סמכות להציג את הפרטים של הילדה. אני לא יודע... אני לא מעוניין.

לינה שרון: אני מתנדבת עם ילד בבית ספר 'אביר יעקב'. אני מתנדבת ללמד אותו, לא פחות ולא יותר תנ"ך, תורה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אז אני, אתה יודע,

רועי גבאי: תראה לי את החוזר מנכ"ל. (מדברים ביחד) אלי, תן לי חוזר מנכ"ל.

אלי מזוז: אין לי חוזר מנכ"ל.

שחר סימנה: אין, אין חוזר מנכ"ל.

רונית ארנפרוינד-כהן: ראש מנהל חמ"ד שיראה לי גם חוזר מנכ"ל. וב', אנחנו מדינת ישראל, ואנחנו רשות מקומית.

שחר סימנה: הנה החוק.

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: קיבלנו מידע ממשרד החינוך. מצוטט שם במכתב גם הנחייה

של ... משרד החינוך.

שחר סימנה: אני, טובה, יש לי -

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: רק שנייה.

שחר סימנה: רגע, טובה, יש לי גם את התגובה של משרד החינוך פה. אני אקרא אותה.

אלי מזוז: יש לך תגובה של משרד החינוך?

שחר סימנה: בהחלט. אני אקרא.

אלי מזוז: תגובה של משרד החינוך למה? כפנייה של מי?

שחר סימנה: של האבא. אתם רוצים לשמוע?

צבי גוב-ארי: טוב, ובכן, אני רוצה לענות לך בכל זאת. אתה שואל האם יש הנחייה אל מנהל החינוך לבצע רישום מרוכז של בני ובנות העדה האתיופית ולרכזם בכיתה משלהם? אין הנחייה כזאת.

שחר סימנה: בסדר, אני מקבל את זה.

צבי גוב-ארי: ההיפך הוא הנכון. לא רק לרמה של בית ספר, צריך לפזר בכל בתי הספר. מה מדיניות הרישום לבתי הספר והגנים הדתיים? לאור הסיפור שהוצג, אני מבין הרגע שיש מדיניות של משרד החינוך כתובה. אם אנחנו רוצים לערער על זה נוכל לערער למשרד החינוך ולומר הסיפור הזה איננו קביל משפטית, חוקית בסדר. אני לא שותף לעניין של הפרדה מהסוג הזה. אבל יחד עם זאת, אני גם יכול להבין שכאשר אתה בא מרקע לא דתי, כדאי שתהיה בבקשה בבית ספר מתאים לכך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל האבא דתי. האבא דתי.

משה חזות: אולי זה גחמה של -

שחר סימנה: לא קשור, לא קשור.

צבי גוב-ארי: תשאל אותו מי זה.

רועי גבאי: אני גם לא חושב שצריך לעשות את ההפרדה הזאת. (מדברים ביחד)

משה חזות: רבותי, הוא כותב פה במפורש. אין לרשום ילדים שאינם יהודיים למוסדות החינוך הממלכתי דתי. אני לא יודע מי הוא הבר סמכא הזה שיכול לכתוב דבר כזה,

שחר סימנה: נו, אני מקריא פה,

רונית ארנפרוינד-כהן: גם אני אכתוב שעוד כמה דברים.

רועי גבאי: חבר'ה, זה יו"ר מועצת חמ"ד. בואו ניתן את הכבוד,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא נותנת את הכבוד לגזענות.

רועי גבאי: אני גם לא תומך -

רונית ארנפרוינד-כהן: אז גמרנו.

רועי גבאי: אבל יש פה חוזר מנכ"ל.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא רואה כאן חוזר מנכ"ל.

שחר סימנה: אין חוזר מנכ"ל.

צבי גוב-ארי: מי שמתנגד לעניין הזה,

שחר סימנה: רגע, רגע, אדוני ראש העיר. יש חוק של מדינת ישראל. סעיף 15, הקראתי אותו. אתם מערערים על זה? על החוק של המדינה?

רועי גבאי: אתה דיברת על גן, שחר.

שחר סימנה: גן ובית ספר אותו דבר. הילדים מתחילים בגן. זה אותו דבר.

דוד שטרית: אבל נאמר לך שזה ייבדק, אז מה?

רונית ארנפרוינד-כהן: למה מלכתחילה הגענו למצב הזה? תסבירו לי.

שחר סימנה: לא, אין חוזר.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, תראו לי את ההנחיות. תראו לי. מה, אנחנו כאן,

שחר סימנה: מה זה כאן? מה הולך פה? סעיף 15 בחוק של מדינת ישראל. האם אנחנו מקיימים או לא מקיימים? מה אתה מביא לי חוזר? מה אתה מחרטט אתה, רועי? מה, חבל, לא חבל. יש חוק, יש חוק. הוא לא רשמי. הוא לא רשמי. (מדברים ביחד)

רונית ארנפרוינד-כהן: אז על מה אנחנו מתווכחים? אז למה אנחנו מתווכחים?

שחר סימנה: לא חשוב. זה לא קשור. לא, כי אתה -

רועי גבאי: ... קודם כל תכבד אותי אני אכבד אותך.

שחר סימנה: אני מכבד אותך אבל אתה מביא דברים לא קשורים. יש חוק. 15 זה הסעיף. יש חוק. יש חוק.

צבי גוב-ארי: העליתם נושאים להחלטה? די.

שחר סימנה: רגע, רגע, אדוני ראש העיר, אני ממשיך לקרוא את התגובה של משרד החינוך. 'בשיחת טלפון שקיים ... הבוקר עם לשכת שר החינוך נאמר לו, לאחר בירור, אין דבר כזה. בעיקרון, אמורה להיות זכאית לחינוך, רשומה בכל בית ספר בישראל'. זו התגובה.

צבי גוב-ארי: איזה מנהל?

רונית ארנפרוינד-כהן: מי הגיב?

שחר סימנה: לשכת השר. כן, מוקלט פה. אתה רוצה לשים הקלטה?

אלי מזוז: מאמין לך.

שחר סימנה: נו, מה הסיפור? מה אתם מביאים לי חמ"ד, לא חמ"ד. אנחנו מדינת חוק.

צבי גוב-ארי: השר ... יש משהו מטעם השר כתוב?

שחר סימנה: לשכת השר.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראה מה כתוב במסמך המהולל הזה.

שחר סימנה: אני להבדיל אני בא מסודר.

רונית ארנפרוינד-כהן: הוא סותר את עצמו בתוך המסמך.

- שחר סימנה:** אתה מכיר אותי. אני לא מכשיל את העירייה.
- צבי גוב-ארי:** מי קיים שיחה עם השר?
- שחר סימנה:** האבא. מוקלט. אני אשמיע לכם.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, תעביר לי את זה בבקשה.
- שחר סימנה:** אני אעביר לך.
- צבי גוב-ארי:** אין לי בעיה לקיים החלטות של משרד החינוך. יחד עם זאת, אני שוב,
- שחר סימנה:** וגם אתה אומר, וגם אתה אומר, אני רוצה להוסיף. רק שנייה, רק שנייה.
- צבי גוב-ארי:** עניין של אפליה, סליחה, עניין של האפליה שעולה לכותרות אין אפליה של הילדים מאתיופיה. הילדים מהעדה האתיופית מקבלים העדפות על פני כל תלמיד אחר.
- שחר סימנה:** אבל פה כן היתה אפליה.
- לינה שרון:** לא בגלל שהיא אתיופית אבל.
- שחר סימנה:** לא, היתה אפליה. יכול להיות. לא, לינה, לינה, את צריכה להתמצא במרחב הציבורי. האבא הלך לפקיד. היה אסור לו לשאול מי הוא בכלל. הוא אזרח ישראלי, זהו. הפקיד שאל שאלות מיותרות. אדוני ראש העיר, אתה -
- צבי גוב-ארי:** כנראה שזה ליווה את הילדה כל הזמן, בגלל זה,
- שחר סימנה:** מי שאל שאלה כזאת? אסור לשאול שאלה כזאת.
- משה חזות:** בעיקרון אסור לשאול הורים -
- צבי גוב-ארי:** וכנראה שזה ליווה את הילדה. חברים,
- לינה שרון:** בסדר. הכניס את הילדה -
- שחר סימנה:** מה קשור לילדה? לינה, למה את מתברברת? מה קשור

לילדה? אנחנו מדברים על החוק. (מדברים ביחד) לא קשור לילדה. ילדה ... לא רומז. אני לא רומז.

צבי גוב-ארי: מלבים אש סתם. אני לוקח את העניין הזה לבדיקה. במידה ויש תשובה כזאת משר החינוך, נטפל בעניין. יחד עם זאת, אני רוצה לומר לך, בעניין הילדה הנ"ל, זה פשוט התחמקות מלהיכנס למסלול טיפולי.

שחר סימנה: אני לא הורה, אני לא נכנס לפרטיות של הילדה. ואני לא יודע מה יש לה. אני חושב שגם פה אסור לנו להעלות את הנושא של הפרטיות של הילדה. אני חושב זה מיותר. אנחנו צריכים לדון לגופו של עניין על פי החוק. החוק אסור או לא אסור. שחור על גבי לבן. מה, מה סיימנו פה? מה הוסכם? לפרוטוקול.

צבי גוב-ארי: הנושא של יהודי, לא יהודי. אחרי שאני אשוחח עם לשכת השר, אבדוק אם אכן קיימת, כי אי אפשר לדבר איתנו בשני קולות.

שחר סימנה: אבל מה עם סעיף 15 לחוק? סעיף 15 לחוק, אני הקראתי את זה.

צבי גוב-ארי: יש חוק ויש כמובן הנחיות של המשרד הנוגע בדבר. וההנחיה של המשרד אומרת לא לקבל ילדים שאינם יהודים למערכת החינוך הממלכתי הדתי. זו ההנחיה.

משה חזות: אני רוצה להגיד רק משפט. בגלל שהתקשורת הארצית מלווה את כל הסיפור הזה, אנחנו נראה לא טוב. לכן התגובה שלנו שצריכה לצאת מהשולחן הזה צריכה להיות תגובה, בוא נגיד ככה, חכמה. כי אחרת אנחנו נצא מן נקרא לזה גזענים או משהו כזה. לדעתי צריכה להיות פה רגישות. זה נכון שהילדה, אני לא יודע, לא נכנס לזה, אבל זו ילדה -

צבי גוב-ארי: לא עניין הילדה נידון כאן. עניין הנושא העקרוני, וזה לא עניין של האוכלוסייה האתיופית או לא.

משה חזות: לא, גם אני חושב שלא.

צבי גוב-ארי: זה עניין שבקביעה. האם מדינת ישראל או משרד החינוך, כגורם של ממשלת ישראל, קבע שילדים שאינם יהודים לא ילמדו בבית ספר ממלכתי דתי. וזה לא, סליחה, שחר, מדובר רק באוכלוסייה אתיופית. מדובר בעצם על כולם. זה מה שצריך לבדוק.

שחר סימנה: אני רוצה להוסיף. הרי ההצעה נתקבלה לפני שבוע. לא היה נכון לבוא מסודר עם החוק, מסודר שחור על גבי לבן? למה אנחנו צריכים לדאוג עכשיו?

- צבי גוב-ארי:** בבקשה?
- שחר סימנה:** אני אומר. ההצעה הוגשה לפני שבוע. עד עכשיו, עכשיו, לא היה נכון להביא את הדברים פה שחור על גבי לבן?
- לינה שרון:** אף אחד לא ספר את זה עד עכשיו.
- צבי גוב-ארי:** התשובה שהתקבלה ממשרד החינוך,
- שחר סימנה:** איפה? מה? אני לא סופר. שחור על גבי לבן. כן או לא. יש חוק או אין חוק.
- צבי גוב-ארי:** התשובה שהתקבלה אוסרת את שיבוץ הילדים שאינם יהודים בבתי ספר ממלכתיים דתיים.
- שחר סימנה:** איפה? תציג לנו את המסמך. איזה מסמך?
- דוד שטרית:** אתה העלית עכשיו, אתה רוצה לבדוק את החוק. ... אבל המסמך הזה אומר חד משמעית, מה לעשות?
- שחר סימנה:** אבל זה חמ"ד. מי זה, מה זה חמ"ד?
- לינה שרון:** חינוך ממלכתי דתי.
- צבי גוב-ארי:** אתה מתכוון לנהל ויכוח? אוקיי, ביקשת להעלות להצבעה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, שנייה, שנייה. אני לא יודע מי שלח עכשיו את המסמך הזה, אבל תראה מה הציטוט של האיש הזה, כבודו הרב, יו"ר מועצת חמ"ד. הוא מצטט, שאני לא רואה, אבל הוא מצטט.
- צבי גוב-ארי:** קראתי אותו,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שנייה, שנייה. 'אין לרשום ילדים שאינם יהודיים למוסדות החינוך הממלכתי דתי'. יחד עם זאת, הוא בא ואומר בסעיף השלישי, 'כמובן שאין בכך שום סתירה לכל דברי החקיקה והפסיקה החשובים בנושאי שיוויון ואיסור אפלייה'. בעיני הוא סותר את זה. ואתה יודע מה זה עושה לי? דז'ה וו. הדז'ה וו הוא הסיפור שהיה מול סיני והקהילה החרדית יוצאת אתיופיה.
- שחר סימנה:** כן, בסוף הם נכנעו.

רונית ארנפרוינד-כהן: שסיני באו ואמרו 'הם לא יהודים'. למרות שגם אבוחצירא אמר שהכל בסדר.

פאלי כהן: הרב דוד אבו חצירא.

צבי גוב-ארי: מי שטיפל במשבר סיני זה -

רונית ארנפרוינד-כהן: שנייה, שנייה, אתה זוכר את הצעקה שקמה? לא יעלה על הדעת שאיזשהו מישהו יבוא ויגיד, ומה אמרו אז? בסיני אמרו 'הגיר לא מתקבל'. אז לנו כרשות מקומית, א' יש עמדה וצריך להגיד אותה. וצריך לצאת, ואתה יוצא לפעמים, נגד איזשהי התייחסות כזו או אחרת מול השלטון המרכזי. בוודאי שבוודאי כשמדובר בגזענות.

צבי גוב-ארי: אני מוכן לעלות, כרשות מקומית, לדיון מיוחד שמדבר על עמדתנו לגבי שיבוץ ילדים לא יהודיים בבתי ספר דתיים. מוכן לגבש פה עמדה שתהיה עמדה של הפורום בהצבעה. זו לא עמדה פרטית שלי.

רונית ארנפרוינד-כהן: א', זה דיון מבורך. ב', צריך לבוא ולקחת בחשבון. יש שם אבא שהוא כן מסורתי. ומיהו יהודי נתחיל להתווכח כאן? זו שאלה.

אלי מזוז: מיהו יהודי? החוק קובע מיהו יהודי. זה לגבי השאלה הזאת.

משה חזות: אבל לא, כלומר הוא דתי. האבא דתי.

צבי גוב-ארי: לא תתקבל פה החלטה שסותרת את הכתובים משני הצדדים. אם אנחנו רוצים לדון עקרונית בעניין הזה, אז נדון עקרונית. כאשר הנושא של הדיון האם כן או לא,

שחר סימנה: בוא נפתח את הדיון עכשיו.

צבי גוב-ארי: לא, אני לא פותח עכשיו, עם כל הכבוד לך. לך יש זמן. אנשים עסוקים. אני רוצה להתייחס למה שאתה מעלה כהצעה. מועצת העיר תמליץ כי יטופלו כל הליקויים שביקשו הורי בית הספר 'אביר יעקב'. אתה לא מייצג את הורי בית ספר 'אביר יעקב',

שחר סימנה: אני רשמתי את המכתב.

צבי גוב-ארי: מי שמייצג זה מנהל בית הספר, ואני לא דן עם הורים על בקשות של הורים במועצת העיר. עם כל הכבוד, פוליטיקה עשו במקום אחר. מחוץ לבתי הספר.

- שחר סימנה:** אני אמרתי מקודם, זה לא פוליטיקה.
- צבי גוב-ארי:** לקבל החלטה להגדיל את המשאבים עבור 'אביר יעקב'. תשווה בבקשה את המשאבים עבור 'אביר יעקב' לבית ספר 'בן גוריון' לדוגמה. רצים אליך אנשים, אתה 'או-או, אני הולך לסדר'. זה לא הולך. ככה אני לא עובד. אני שולל את העניין הזה. מעלה להצבעה. מי בעד, ירים ידיים?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מי בעד מה?
- צבי גוב-ארי:** מי בעד שמועצת העיר תטפל בליקויים שביקשו הורי,
- שחר סימנה:** לא, תמליץ, לא תטפל. אמרנו תמליץ,
- צבי גוב-ארי:** זה מה שכתוב.
- שחר סימנה:** לא, לא, מועצת העיר תמליץ,
- צבי גוב-ארי:** מועצת העיר תקבל החלטה, תמליץ להגדיל את המשאבים ל'אביר יעקב'.
- שחר סימנה:** כן, המלצה יכולה לקבל. מה הבעיה?
- צבי גוב-ארי:** ככה אתם מתכוונים לנהל את העסק? עם כל הכבוד. בחירות, בחירות, אבל שיהיה גם גבול. בושה וחרפה! מספיק לנצל את הדברים הללו! גם אם אתם רצים לבחירות. יש אחרי זה גם עיר שצריכה לחיות. אני מעלה את זה להצבעה. אני לא מוכן,
- שחר סימנה:** רגע, רגע,
- צבי גוב-ארי:** מי בעד ההצעות? מי נגד -
- שחר סימנה:** לא, אני רוצה להגיד. אני אמרתי מלכתחילה. ומדובר בנפשות. אם אתה גולש לבחירות, גם אתה מתמודד לבחירות. גם אתה מתמודד, לא רק אני. גם אתה. מה אתה מביא את הפוליטיקה,
- צבי גוב-ארי:** אם הייתי נוהג על פי בחירות, כל ועד הורים שהיה מתייצב פה היה מקבל חבילה. (מדברים ביחד)
- שחר סימנה:** שמע, יש לי חדשות. יש לי חדשות. אתה ביקשת ועד ההורים,

הם סירבו להיפגש איתך. יש לי את המכתב.

צבי גוב-ארי: ועד ההורים היה לו תלונות על בית הספר,

שחר סימנה: אני נפגשתי איתם לפחות,

צבי גוב-ארי: בעקבות פנייה שלך. אתה האשמת את ועד ההורים שדיברו על האוכלוסייה האתיופית וכו', והזמנתי אותם לשיחה. לא שום דבר אחר.

שחר סימנה: לא נכון.

צבי גוב-ארי: וועד ההורים ממני לא יכול לקבל כלום. באף בית ספר. באף בית ספר.

שחר סימנה: אתה ביקשת פגישה, הם סירבו להיפגש איתך. אז לגבי בחירות,

צבי גוב-ארי: אוקיי, אני מעלה -

רונית ארנפרוינד-כהן: רגע, שנייה. לפני שנסגור את הסיפור הזה, שיש כאן ניואנס, שמי שרשם את הילדה הזאת לא פעל לפי ההוראות. צריך לחדד את ההוראות הרישום לבתי הספר ולחובות חינוך. זה דבר ראשון.

צבי גוב-ארי: אני הולך לבדוק את העניין של הילדה. ההוראות לרישום בבתי ספר מאוד ברורות. בעניין הזה יש יד חופשית לתת לכל ילד היכן שהוא רוצה. ובתנאי שיש מקום.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז איך הם גילו שהאמא לא יהודייה?

צבי גוב-ארי: אני מעריך שהציבור הזה נגרר, בעקבות הטיפול ב'אביר יעקב',

שחר סימנה: אבל למה אתה נכנס לפרטיות של הילדה? טיפול, לא טיפול. אני לא יודע טיפול ילדה. באמת שלא.

צבי גוב-ארי: סליחה, בבית ספר ביאליק. וניסו לשקם דרך תהליכים -

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי, ומעבר לזה, אנחנו נשמח לראות איפה יש הוראה של חוזר מנכ"ל שאומרת 'לא יהודים, לא ישובצו'.

- צבי גוב-ארי:** מה שיש כאן זו הוראה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה לא חוזר מנכ"ל. זה ציטוט שסעיף אחרי זה גם סותר.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד ההצעות לטפל בבית ספר 'אביר יעקב' על פי דיווח של ועד הורים, לטפל בליקויים, תקצה משאבים מיוחד ל'אביר יעקב',
- שחר סימנה:** ... איך אתה אומר.
- אלי מזוז:** שחר, קרא את זה איך שאתה, לא איך שהוא, אלא איך שאתה. אתה תקרא את זה.
- שחר סימנה:** אני אקרא. אני חושב, מועצת העיר תמליץ כי יטופלו כל הליקויים שביקשו הורי בית הספר 'אביר יעקב'.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד? מי נגד?
- שחר סימנה:** שניים. אני לא קראתי את כל הסעיף.
- הצבעה:**
 נגד: 8 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, רועי גבאי, לינה שרון, יצחק מוסאי, פאלי כהן, יניב עמרני, מאיר דהן)
 בעד: 4 (ה"ה: משה חזות, אלי מזוז, שחר סימנה, רונית ארנפרוינד-כהן)
- החלטה מס' 1/86/14:**
 הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה של חבר המועצה מר שחר סימנה כי מועצת העיר תקבל החלטה/תמליץ כי יטופלו כל הליקויים שביקשו הורי בית הספר 'אביר יעקב'.
- צבי גוב-ארי:** אחד אחד. שניים. דבר.
- שחר סימנה:** מועצת העיר תמליץ להגדיל את המשאבים עבור בית הספר 'אביר יעקב'.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד? מי נגד? הלאה.
- הצבעה:**
 נגד: 8 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, רועי גבאי, לינה שרון, יצחק מוסאי, פאלי כהן, יניב עמרני, מאיר דהן)
 בעד: 4 (ה"ה: משה חזות, אלי מזוז, שחר סימנה, רונית ארנפרוינד-כהן)

החלטה מס' 2/86/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה של חבר המועצה מר שחר סימנה כי מועצת העיר תקבל החלטה/תמליץ להגדיל את המשאבים עבור בית הספר 'אביר יעקב'.

שחר סימנה: שלוש, מועצת העיר תחליט לקיים דיון בעוד חודש על מנת לעקוב אחרי התקדמות הטיפול בנושאים הנ"ל, בשיתוף מנהל אגף החינוך.

צבי גוב-ארי: אחרי ששני הסעיפים הראשונים לא התקבלו. מי בעד? מי נגד? תודה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה היה כאן עכשיו מי בעד מי נגד מה?

צבי גוב-ארי: על כל אחד מהסעיפים. העליתם פה סעיפים להצבעה. ואני מצביע.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל מה היה? מה היתה ההצבעה האחרונה כאן?

שחר סימנה: ההצבעה האחרונה היתה בעוד חודש,

צבי גוב-ארי: דיון חוזר.

שחר סימנה: בעוד חודש דיון חוזר ומעקב.

צבי גוב-ארי: חברים, תתחילו לחשוב טיפה אחרת בסיפור הזה. אוקיי. (מדברים ביחד)

רונית ארנפרוינד-כהן: מי בעד? אנחנו.

אלי מזוז: אני בעד הראשונה והשנייה. נמנע בשלישית. עד שלא אדע מה החוק, נמנע.

הצבעה:

נגד: 8 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, רועי גבאי, לינה שרון, יצחק מוסאי, פאלי כהן, יניב עמני, מאיר דהן)

בעד: 3 (ה"ה: משה חזות, שחר סימנה, רונית ארנפרוינד-כהן)

נמנע: 1 (מר אלי מזוז).

החלטה מס' 3/86/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה של חבר המועצה מר שחר סימנה כי תתקבל החלטה לקיים דיון בעוד חודש על מנת לעקוב אחר התקדמות הטיפול בנושאים הנ"ל בשיתוף מנהלת אגף החינוך.

***** מר רועי גבאי ומר יניב עמרני עזבו את הישיבה *****

צבי גוב-ארי: חברים, בואו. הנושא הבא זה אשכול גנים ממלכתיים דתיים בשכונות אלה ואחרות. אני מבקש פה לומר את הדבר הבא. אנחנו בונים גני ילדים מבלי לקבוע אם זה ממלכתי דתי או דתי. לפי גילאים, לפי הצרכים. כי הורה יכול לרצות בית ספר דתי. אני לא יכול, בשום פנים ואופן, לקבוע שגן זה נבנה רק ממלכתי דתי. במידה ואין, אז מה עושים? לכן ההצעה הזאת, אני מראש אומר, שאני לא מתכוון לקיים אותה. בונים גני ילדים בהתאם למספר הילדים והגילאים. בבוא הזמן, אם יש הרשמה לבית ספר, לגן דתי, משבצים גן דתי.

אלי מזוז: אני רואה, שנייה. הוא דיבר, הוא רוצה לדבר, אני מכבד אותו, הוא רוצה לדבר. אני גם אדבר.

צבי גוב-ארי: אוקיי. זה ההסבר.

אלי מזוז: הוא התחיל לדבר אז אני נותן לו.

צבי גוב-ארי: ולכן אני מעלה את ההצעה כבר להצבעה.

אלי מזוז: לא. אני שתקתי. רצית לדבר, אני נותן לך. אני גם רוצה לדבר, להתייחס. אני מקבל לחלוטין את האמירה שלא בונים גנים דתיים או חילוניים, אלא בונים גנים, מבנים ריקים, נקרא להם פרווה, ועל פי צורך הם יאוישו באוכלוסייה דתית או באוכלוסייה לא דתית, על פי הרישום. על פי הצורך. אני מקבל לחלוטין את מה שאמרת, צביקה. אתה איתי? אני מקבל את זה. אני לא בא לחלוק על זה. אני חושב שזה גם הגיוני. אי אפשר לחזות, אנחנו לא נביאים, מה תהיה הבקשה של ההורים ברישום. אבל, ופה האבל. ברוב מוחלט של אשכולות הגנים ישנו, זה זוגות. אשכול גן דתי טרום חובה וגן ממלכתי דתי טרום חובה. גן ממלכתי טרום חובה וגן ממלכתי חובה. זה הולך בזוגות, כי זה טבע הדברים. ילדים עולים בגיל וזה הטבע. וזה בסדר גמור, אף אחד לא חולק על זה. אני לא בא להאשים שלא פותחים גנים דתיים. אלא מאי? שנוצרה מציאות שהיא קצת לא ברורה. אם זה היה שנה אחת, מילא. הייתי ממלא פי מים. גם שנתיים. אבל העניין חוזר על עצמו שוב ושוב. ואני אסביר. בנאות בגין ובנווה אילן מה שקורה זה שישנו גן חובה ממלכתי דתי. אין גן טרום חובה ממלכתי דתי. עכשיו, זה ילדים שגרים בשכונה. ההורים רושמים לגן ממלכתי דתי, לגן חובה. והם לא רושמים לגן ממלכתי דתי לטרום חובה. לא מהסיבה שהם לא רוצים, אלא מהסיבה שאין. היות ואין, אז הם צריכים להחליט. צריכים להחליט או שהם רושמים לגן ממלכתי, בשכונתם, בסמיכות לגן הממלכתי הדתי, ולאחר מכן הילדים יעלו לגן

חובה ממלכתי דתי. ואז יתאפקו שנה, שנתיים, תלוי בילד, בגיל וכו'. או שהם ישלחו מחוץ לשכונה. אלה הן שתי האפשרויות. זה קיים היום בנאות בגין וזה קיים היום בנווה אילן. .

צבי גוב-ארי: זה קיים גם לגבי אוכלוסיות שאינן דתיות. הטרום חובה בדרך כלל מוסע וניתנת עדיפות יותר גבוהה לגן חובה ליד הבית.

אלי מזוז: סליחה, סליחה, לא הבנתי?

צבי גוב-ארי: לגן חובה הולכים ברגל. לטרום חובה אפשר להסיע במקום אחר. והיות ואין לנו מספיק גנים בכל נקודה, כי אנשים מתפזרים. אתה בונה כך וכך גנים ופתאום הגנים הללו ללא ילדים, כי נכנסו לשם אוכלוסייה בוגרת. אז מה אתה רוצה? אתה מקצה שם את הטרום חובה. כי טרום חובה בכל מקרה מסיעים. ואת גני החובה מקרבים לאזור המגורים. זו פחות או יותר המדיניות. עכשיו, אם צריך גן ממלכתי דתי או גן רגיל, בהתאם לביקוש.

אלי מזוז: צביקה, זה בדיוק מה שקורה. אנחנו דנים פה בסיפור הפוך. מה שקורה, ואתה מכיר גם את הסיפור הזה גם משנים שעברו. מה שקורה זה שישנם הורים דתיים שרושמים לגן ממלכתי. היות ומעדיפים שזה יהיה קרוב להם לבית, והם מתפשרים על החינוך הדתי שהחינוך הדתי הוא מוכתב במדינת ישראל על פי חוק. יש חוק חינוך ממלכתי דתי. צריכה להיות הזכות, האפשרות להורה לבחור את זה. עכשיו, להורה, אני מסכים איתך, זה לא חייב להיות בשכונתו, אמ-מה, שצריך להיות בשכונתו, כמו כל שכונה אחרת. מה קורה? הילדים הולכים לדוגמה לגן בנאות בגין. נרשמים לגן הזה כי הם יודעים שמיד אחרי הגן הטרום חובה הזה הם יעלו לגן תלתן, גן של זהבה בן חמו, כולם רוצים להגיע לגן הממלכתי דתי של זהבה בן חמו.

צבי גוב-ארי: למרות ששינינו בזמנו ועשינו שינוי, אבל לא הלך כי בן חמו היא שקובעת בעצם כמה ילדים יירשמו לגן הממלכתי דתי.

אלי מזוז: טוב, זה אתה יודע, זה אני לא יודע.

צבי גוב-ארי: על יד זה לא נרשמים. זה לא בן חמו.

אלי מזוז: זה אתה יודע, לא אני יודע. זה דברים שאתה מכיר או לא מכיר. אני לא מכיר, אבל לא משנה. העניין הוא שבסופו של דבר ההורים יש להם בחירה בין ממלכתי בשכונתם, לבין ממלכתי דתי שלא בשכונתם. והורה, בגלל הקושי, בגלל המרחק, בוחר לגן ממלכתי. בניגוד לרצונו. עכשיו, מה קורה? נוצר קונפליקט להורה, בין האהבה שלו והקשר שנוצר עם הגננת, שהיא גננת בגן ממלכתי, לבין זה שעכשיו באים ואומרים לו 'נהפוך את הגן או לא נהפוך את הגן לממלכתי דתי'. לכן אני לא בא ואומר 'בואו נעשה את זה עכשיו', לשנת הלימודים הקרובה. זה קרוב מדי, זה לא ישים, זה לא מה שאני מבקש. אני מבקש לשנה הבאה, עוד שנה ומשהו, כי ילדים, מה לעשות, ילדים דתיים לא נולדים לגן

חובה. הם נולדים כמו כל ילד במעון, ואחרי זה בגן טרום חובה, ומגיע להם את השכונה שלהם.

צבי גוב-ארי: אני לא מוכן בשום פנים ואופן לצבוע גנים מראש לממלכתי דתי או לממלכתי. כי האוכלוסייה משתנה. תושבים חדשים מגיעים,

אלי מזוז: אתה צודק, אני איתך. אתה צודק, אתה צודק. אבל אם יש גן ממלכתי דתי באשכול הזה, סימן שהילדים האלה היו לפני שנתיים בגן טרום חובה. היה יכול להיות להם גן ליד.

דוד שטרית: אלי, המצב הזה נוצר גם כן, זה בעיקר בשכונות הוותיקות כמו שאתה מדבר, כי בהתחלה לא היו גנים לטרום חובה. הנושא של טרום חובה נכנס רק לאחרונה. הגנים האלה היו מלאים. (מדברים ביחד)

אלי מזוז: אני לא תוקף, אני לא מאשים. אני לא בא בטרוניה. אני לא בא בהתקפה. אני בא בהצגת עובדות. ולכן אני אומר. אם אלה הן העובדות וזאת המציאות, וילדים דתיים לא נולדים לגן חובה וכולם מסכימים איתי, אז שיהיה להם לידם גן טרום חובה דתי. זה הכל. ואמרתי שוב. בואו נתכונן לזה, בואו ננסה לעשות מהלכים. יהיו סיבות ענייניות שזה לא ילך, בסדר. אני לא אריב איתך. אף אחד פה לא יריב איתך. אבל אם יהיה מהלך של רישום, ויבואו להורים ויגידו להם 'באשכול הזה יהיה גן דתי'. במידה ויהיה ביקוש, כמו שאתה אמרת, במידה ויהיה ביקוש, אבל לא יציגו להם גננת, לא תהיה להם גננת שהיא לא נראית והיא לא קיימת. אנחנו נשים לכם פה גננת,

צבי גוב-ארי: אלי, ההצעה שלך המקורית היתה להגדיר גנים ממלכתיים דתיים,

אלי מזוז: בעתיד, בעוד שנה.

צבי גוב-ארי: ובכן, זה אני מוריד. ואני אומר את הדבר הבא. לקראת שנת הלימודים הבאה,

אלי מזוז: אני לא מבקש לבאה.

צבי גוב-ארי: לא הקרובה. אתה נמצא בשטח. אפשר לעשות סקר מוקדם. באותן שכונות בעייתיות, מי רוצה להגיע לגן ממלכתי דתי, ועל פי זה לקבוע.

אלי מזוז: אני לא פוסל את מה שאתה אומר. אני עכשיו מדבר, סליחה שאני ... לכולם, אני מדבר לפאלי ישירות. הסיפור הזה לפעמים צריך לקבל החלטה ולא לתת לציבור להתברבר. למה? כי הציבור בסופו של דבר יבוא, 'רגע, רגע, שנייה. אני אלך לגן ממלכתי דתי אבל אני לא יודע מי הגננת ומה יהיה שם? אני כבר מכיר את הגננת בגן

הממלכתי'.

צבי גוב-ארי: נו, מה אתה, באמת. אם זה לא ... להורים,

אלי מזוז: 'עזוב אותי. מה, אני לא יודע. אני מעדיף את הגנת שאני מכיר'. לכן אני בא ואומר, צריך לקבוע שיש גן ממלכתי דתי במקום. צריך לקבל החלטה כזאת. נוסף, צריך לפתוח, עוד פעם, זה לא הולך? אין רישום? אל תפתח. לא הולך, אין רישום, אל תפתח. אבל זה לא יהיה דמיוני. שזו לא תהיה גנת דמיונית.

צבי גוב-ארי: אני לא מגדיר גנים -

אלי מזוז: שאף אחד לא מכיר אותה, שאף אחד לא יודע מי זאת, ואז לא יירשמו.

ד"ר אהוד ויצמן: צריך לעשות... לפי הספר לעבוד. אם יש צורך אז מגדירים אותו. ואם אין צורך, אז בשביל מה? למה להגדיר מראש?

צבי גוב-ארי: ניסינו להגדיר צורך בבית ספר רמב"ם. צורך בבית ספר ממלכתי דתי,

אלי מזוז: דוגמה נפלאה. דוגמה נפלאה.

צבי גוב-ארי: שתיים וחצי כיתות.

אלי מזוז: דוגמה נפלאה. תראה איך זה רק יגדל משנה לשנה. שנה הבאה יש לך שתי כיתות. שנה שעברה היתה בעיה.

צבי גוב-ארי: בנינו, בנינו.

אלי מזוז: השנה יש לך שתי כיתות. מבטיח לך ששנה הבאה הם יגדלו יותר. ואני אומר לך שאם אתה שם את זה במקום המרכזי, איפה שאיינשטיין, היו לך גם שלוש כיתות. העניין הוא שכמו שאמרנו, ראה, צביקה, אנשים בוחרים, אתה מחזק את מה שאני -

צבי גוב-ארי: לא, בוא אני אסביר לך איך בית ספר צומח.

אלי מזוז: לפי המיקום. אנשים ... לפי מיקום.

צבי גוב-ארי: אסביר לך איך בית ספר צומח. קח את בית הספר על שם איינשטיין. תחילת השנה, השנה הנוכחית, הוא מסיים עם 130 ילד. בשנה הבאה 370.

- אלי מזוז:** נמצא במיקום פגז. פגז.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, הלאה. ובכן, אני מבקש כך.
- אלי מזוז:** צביקה, שנייה, עוד משפט. ... מה שאתה אומר. תראה עובדתית שהורים רושמים לגן ממלכתי בנווה אילן בטרומ חובה, בגלל שהם לא רוצים להוציא מחוץ לשכונה. זה בדיוק מה שאני אומר. זה בדיוק אותו דבר עם בית הספר.
- צבי גוב-ארי:** אז מה בעצם? אנחנו הולכים לפי הדת או לפי מצב הרוח של ההורים?
- אלי מזוז:** יש גם הורים, יש היום 33% מהציבור באוכלוסיית ישראל, 33% מהאוכלוסייה בישראל היום מגדירים את עצמם מסורתיים. זו הגדרה שהיא לא חילונית,
- צבי גוב-ארי:** 34.5.
- אלי מזוז:** אם אתה יודע יותר טוב ממני מצוין.
- צבי גוב-ארי:** טוב, חברים, אני מבקש כך. אני לא מתכוון להגדיר גני ילדים ממלכתי דתי, לבנות מראש גני ילדים. ההצעה שלי תהיה כמובן על פי הביקוש בפועל.
- אלי מזוז:** מה אנחנו עושים ... ביקוש בפועל? בוא אני אלך איתך.
- צבי גוב-ארי:** אני מודיע לתושבים במקום, בשכונה, שיש אפשרות לפתוח גן ממלכתי דתי. מי שרוצה להירשם שיירשם, ויתחייב להיות שם.
- לינה שרון:** מי שלא ממלכתי דתי יודע מי הגנת שלו, לפני שהוא רושם ילד? גם לא. מי שלא ממלכתי דתי, יודע? הוא לא.
- אלי מזוז:** ... קיים, לינה.
- לינה שרון:** בסדר, הגנת ... אבל לא הולכים בדת לפי הגנת.
- אלי מזוז:** אני מסכים איתך, אבל הסברנו הרגע שהורים מסכימים לוותר לפעמים על הקטע הזה בגלל נוחות. ולכן אני בא ואני רוצה לומר שבואו נקל עליהם.
- לינה שרון:** זה באמת נראה לי -

אלי מזוז: אוקיי, עוד נקודה אחת שבאותו סעיף. נקודה שנייה היא נושא של הסעות. אתה יצאת באמירה שיהיו הסעות. אני מבין שאתה עומד באמירה שלך. אני רק רוצה להציע הצעה.

צבי גוב-ארי: אין לי אפשרות לקיים את זה.

אלי מזוז: אז שנייה, תן לי להסביר. יכול להיות שאין לך אפשרות, אז בסדר, תישאר בתשובה זאת. אבל תן לי להסביר. היום ישנן הסעות בכל מקרה, הסעות שמתקיימות לילדים של חינוך מיוחד.

צבי גוב-ארי: ואני משלב בהסעות האלה ילדים בחינוך מיוחד שלא מגיע להם הסעות.

אלי מזוז: נכון, אתה גם ככה עושה. מה שאני בא לומר. אתה גם ככה נותן היום, באמירה שלך, הסעה מבית הספר איינשטיין, אני מתנצל, לינה, זה לא בכוונה. בית הספר איינשטיין לתורה ומדע. נכון?

צבי גוב-ארי: מסיבה פשוטה אחת. רשמנו ילדים לחינוך הממלכתי הדתי לבית ספר איינשטיין והבטחנו שאם נרחיק את בית הספר נסיע אותם לשם. מתוך כוונה, בסופו של עניין, לאייש את בית הספר ע"ש ... ולמרות הסיפור הזה יש לי שלוש כיתות.

אלי מזוז: יש לך שנה הבאה שתי כיתות א'. בית הספר צומח יפה.

צבי גוב-ארי: 18 כיתות.

אלי מזוז: היית שם אותו במרכז, היה לך שלוש. אבל בוא לא נתווכח כי זו מציאות שאנחנו לא זה. אתה היום נותן לילדים מבית הספר, תיתן שנה הבאה לילדים מנווה אילן ומנאות בן גוריון היסעים לבית הספר 'תודה ומדע', היות ומגיע להם על פי חוק מרחק, ועל פי חינוך מיוחד.

צבי גוב-ארי: לא, לא, שלילי.

אלי מזוז: שלילי? יהיו לך היסעים. אני אומר לך. תהיה לך נקודת מוצא מנווה אילן ל'תורה ומדע'. אם אני טועה אל תעשה. ואם אני צודק, תבחן את זה רק. יהיו לך היסעים מנווה אילן ל'תורה ומדע'. יהיו לך היסעים מבן גוריון ל'תורה ומדע'. ואתה נותן עוד נקודה באזור איינשטיין. מה שאני מבקש, היות וגם ככה יש לך שתי נקודות, בנווה אילן ובן גוריון, ואתה גם ככה נותן נקודה מאיינשטיין, יש לי שתי בקשות. בקשה אחת, כדי שלא יהיה עומס באיינשטיין, כולם על בית הספר וגם אוטובוס וגם ילדים, את הנקודה אל איינשטיין אל תשים בדיוק באיינשטיין בגלל העומס. זה רק טכני. שים את זה בחבלים,

- צבי גוב-ארי:** זה אני בודק עם התחבורה,
- אלי מזוז:** כדי שלא יהיה לך עומס. הצעה אחת.
- צבי גוב-ארי:** זה בבדיקה.
- אלי מזוז:** הצעה שנייה, לעשות הסעה אחת לכל הנקודות האלה ושגם תעצור בנקודה אחת חדשה, בלב יבנה. ככה אתה מרוויח שלושה דברים. אחד, אתה יוצר הסעה אחת הומוגנית לכלל התלמידים האלה. אתה משחרר לך עומס בהסעה הקיימת שלך של החינוך המיוחד. אתה משחרר לך עומס. וההסעה שאתה מוציא ל"תורה ומדע" לא ריקה. היא מלאה. ואתה נותן נקודה נוספת בנאות בגין, שיש לך שם הרבה מאוד תלמידים 'לתורה ומדע'. Win-win situation. כולם מרוויחים כשאתה מחבר את הנקודות.
- צבי גוב-ארי:** ראשית וקודם כל נוודא כמה נרשמו ל"תורה ומדע", אם בכלל.
- אלי מזוז:** נרשמו לך, לפי מה שאתם דיווחתם בזמנו, שתי כיתות. נרשמו שתי כיתות לשנה הבאה.
- צבי גוב-ארי:** לא, שתי כיתות זה מתוך השכונה כולה.
- אלי מזוז:** מה זה?
- צבי גוב-ארי:** העניין הזה ייבדק לגופו. לי יש עניין שבית הספר הזה יחיה. כי אחרת,
- אלי מזוז:** אז מצוין. אם זה לגופו של עניין וזה ענייני, אז זאת ההצעה שלי. נשמח שתבחן אותה.
- צבי גוב-ארי:** הסיפור ייבדק על פי צורך ובהתאם לצרכים יוגדר מה ... עזוב.
- אלי מזוז:** בסדר, מביא לך. מה אכפת לך? אני לא ... הדבקתי מדבקות. יש לך פה בכל מקרה פה נקודה, יש לך בכל מקרה פה נקודה. אם החלטת לתת,
- צבי גוב-ארי:** אפשר גם פה וגם פה. הכל בסדר.
- אלי מזוז:** החלטת לתת פה, תוסיף פה נקודה,
- צבי גוב-ארי:** לא, לא, אני מבטל פה ושם פה. קח, אלי.
- אלי מזוז:** אני אספק גם מסלול אם צריך. זה כבר תיתן לזה, נחסוך לך.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה הרשמה יש שם? עד עכשיו כמה הרשמה יש?
- צבי גוב-ארי:** בבית הספר?
- דוד שטרית:** אתה מוריד את זה? מה?
- אלי מזוז:** שוב, אם צביקה יתחייב למשהו. אם לא, אנחנו נצביע.
- צבי גוב-ארי:** שלוש כיתות וכיתה לחינוך מיוחד. יהיו אולי 150 ילד. אולי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** א' ב'?
- צבי גוב-ארי:** א' ב'.
- אלי מזוז:** בית הספר צומח. שנה שעברה היה בבלבול לגבי הנושא הזה, ונרשמו 100 תלמידים. השנה שהדברים יותר מסודרים, יש שתי כיתות א'. צר לי שהמיקום גם משפיע. זה הוכח גם לגבי הגנים, מה שאמרת.
- צבי גוב-ארי:** על מה מצביעים?
- אלי מזוז:** צביקה, בוא תגיד. אם אתה נותן פיתרונות, אני אין לי בעיה לא להצביע.
- צבי גוב-ארי:** מוריד את זה מסדר היום.
- אלי מזוז:** להוריד ומה? לגבי אחד מה? לגבי הגנים?
- צבי גוב-ארי:** אני לא הולך להתחייב על בנייה של גני ילדים טרום חובה ממלכתיים דתיים מראש. עדיין חייבים להיצמד לאי אילו עקרונות. לעבוד על פי הביקוש. כי אחרת מה? בנית ממלכתי דתי ואין שם אוכלוסייה. משנים?
- אלי מזוז:** מה שאני מבקש, הצעת פשרה,
- צבי גוב-ארי:** לגבי ההסעה, הנושא ייבדק. אני לא מבטיח, אבל אני רוצה לבדוק גם מה העלויות של העניין הזה. יש הבדל שזה מיניבוס קטן, שתי נקודות. לקו מאסף וכו', וזה לא ממומן על ידי משרד החינוך.
- אלי מזוז:** אני יודע שזה לא ממומן. גם ככה יש לך היום את הילדים שמגיע להם. בגלל זה הצעתי את זה. אני אגיד לך, צביקה. לגבי הנושא של -

צבי גוב-ארי: אני מציע ככה. לגבי לפתוח גני טרום חובה ממלכתיים דתיים בשכונת נווה אילן, בלב יבנה וכו', בשנת הלימודים תשע"ט, הנושא לא מתקבל. לא מוכן להגדיר מראש את השימושים. אנחנו נבנה גני ילדים במידה ויש עדיין שטחים שם, ובהתאם לשימוש נגדיר.

אלי מזוז: אני מוכן לשנות את זה. שיהיה לא בנייה אלא שתהיה הכרזה שנפתח גן דתי לרישום שיהיה רשום.

צבי גוב-ארי: לא.

אלי מזוז: לא? טוב, אז אני משאיר את זה ככה. אני רוצה להצביע על שני הסעיפים האלה.

צבי גוב-ארי: לא מקובל, כי זה יוצר לחצים מיותרים.

אלי מזוז: אז בסדר. אז אני רוצה להצביע על שני הסעיפים האלה.

צבי גוב-ארי: סעיף ראשון, מי בעד? מי נגד?

רונית ארנפרוינד-כהן: מה הסעיף הראשון?

צבי גוב-ארי: ממלכתי דתי, להגדיר אותו שם מראש.

רונית ארנפרוינד-כהן: נמנעת.

צבי גוב-ארי: אז זה נופל.

אלי מזוז: רגע, כמה? מי בעד?

דוד שטרית: שלושה בעד.

משה חזות: לא, מי בעד?

צבי גוב-ארי: שלושה בעד. ארבעה נגד.

דוד שטרית: מי נגד? עוד פעם. ארבעה. ונמנע? ושניים נמנעים. אז נדחה, נופל.

צבי גוב-ארי: יושבים על הגדר, יאללה, טוב.

הצבעה:

בעד: 3 (ה"ה: משה חזות, אלי מזוז, שחר סימנה)
נגד: 4 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, לינה שרון, מאיר דהן)
נמנעים: 3 (ה"ה: פאלי כהן, רונית ארנפרוינד כהן, יצחק מוסאי).

החלטה מס' 3/86/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה של חבר המועצה מר אלי מזוז כי מועצת העיר תקבל החלטה לפתוח גני טרום חובה ממלכתיים דתיים בשכונת נווה אילן ובשכונת לב יבנה לשנת הלימודים תשע"ט.

צבי גוב-ארי: לעניין ההסעה, אני לא יכול להתחייב מראש. הנושא ייבדק. לראות מה המשמעות של העניין.

אלי מזוז: אני חושב, צביקה, זה קריטי להתפתחות של בית ספר. אני מבקש להצביע על זה.

צבי גוב-ארי: בבקשה?

אלי מזוז: אני מבקש להצביע על זה. זה קריטי להתפתחות של בית ספר.

רונית ארנפרוינד-כהן: אלי, יש לי שאלה.

צבי גוב-ארי: אני לא רוצה להתנגד להסעה, אם יש סיכוי לקיים את זה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה תקים גני ילדים ממלכתיים דתיים ולא יהיה להם צורך בהם, ואז מה?

אלי מזוז: אם לא יהיה רישום, אז אנחנו לא, הם לא יפתחו. מה לעשות?

רונית ארנפרוינד-כהן: אז למה שהחלטה לא תהיה -

אלי מזוז: כי כשאתה מדבר על משהו באוויר, זה לא קורה.

רונית ארנפרוינד-כהן: למה? אם אתה עושה רישום ובהתאם לרישום יפתחו?

אלי מזוז: זה לא עובד. ניסינו את זה, זה לא עובד. אתה לא יודע מי הגנת, אתה לא יודע איפה הגן, אתה לא יודע על מה מדובר.

צבי גוב-ארי: מי בעד הסעה נוספת במרכזים שכונתיים נווה אילן, נאות בן גוריון ונאות בגין? בירוקה, לצורך הילדים, הסעה לבתי ספר ממלכתיים דתיים?

אלי מזוז: בתי הספר 'תורה ומדע' בלבד. כפי שהצגת.

צבי גוב-ארי: זו ההצעה. מי בעד? מי נגד? תודה.

הצבעה:

בעד: 4 (ה"ה: משה חזות, אלי מזוז, שחר סימנה, רונית ארנפרוינד כהן)
נגד: 6 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, לינה שרון, מאיר דהן, פאלי כהן, יצחק מוסאי).

החלטה מס' 4/86/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה של חבר המועצה מר אלי מזוז כי ההסעה תעבור במספר מוקדמים מרכזיים ובשכונות נווה אילן, נאות בן גוריון, נאות בגין ובשכונה הירוקה, על פי צורך הילדים וכתובת מגוריהם.

צבי גוב-ארי: חבל שהצבענו, כי ביקשתי לבדוק ולראות. להתחייב לא הייתי יכול להתחייב.

אלי מזוז: שיבדוק. ראש העיר קובע, לא אני קובע.

צבי גוב-ארי: הדיון הבא, הנושא הבא שעולה כאן על הפרק זה הנושא של מפתח ההמרה בינוי בינוי. ובכן, קבענו גם בוועדת תכנון ובנייה מתאריך מסוים,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא רק מפתח המרה.

צבי גוב-ארי: שני דברים. דבר אחד נצטרך לקבוע את זה עכשיו. אנחנו מדברים על סדר גודל של עד 4.3 מקסימום.

רונית ארנפרוינד-כהן: עד 4.3?

צבי גוב-ארי: כן. זה מפתח ההמרה החדש, עם זה אנחנו עובדים. מי שלא מגיע לזה, מזיזים אותו הצידה. עכשיו, הנושא של הקצאת מקרקעין חלופיים בשכונות החדשות. מה שנקרא דילול השכונות הוותיקות והקצאה של מקרקעין חדשים לצורך פינוי בינוי. אין עדיין קונספט גמור. מה שאנחנו הולכים לעשות זה הדבר הבא. בישיבה האחרונה שהיתה לי עם מנכ"ל המינהל, הכוונה לצאת למכרז שאומר 'קח בבקשה. זו יחידה שאני רוצה שתעשה פינוי בינוי. שם אתה יכול לקבל יחס המרה רק 1:2 לדוגמה. ואתה תציע כמה אתה רוצה ממקום אחר. ובהתאם לכמות שאתה מציע יוחלט. אם ההצעה שלך היא בשמים,

ומישהו אחר מציע יותר נמוך, הולכים על היותר נמוך. זה חייב להיות מלווה בין היתר באיכות בנייה, בפיקוח, בגדלים וכו'. מורכב, זה לא סתם לקחת ולתת. עכשיו, זו קרקע של המנהל. המנהל יכול לשווק אותה רק במכרז. מה שאנחנו עובדים היום על שילוב בין המכרז לקרקע בתמורה, לבין הפינוי בינוי. כך שאנחנו יכולים להגיע לנוסחה, מבחינתי, שעל כל מקום שאנחנו נפנה מקסימום נציב שתיים או שלוש דירות חלופיות במקום. מפני ש-4, 4.5 או 4.3 במקומות מסוימים מונעות, רמות ויצמן זה פשוט בלתי אפשרי. אנשים לא יכולים לחיות שם.

עו"ד מאיר דהן: יש דירות זמינות לצורך זה?

צבי גוב-ארי: יש.

עו"ד מאיר דהן: בנויות?

צבי גוב-ארי: אנחנו גם העלינו דרישה שהקרקע תהיה 15% ולא 10%. עכשיו, הבעיה הפשוטה הרגע. התוכנית נמצאת בשלבי תכנון מתקדם. צריכים עדיין למנות מנהלים וכל היתר. זה דבר ארוך. הבקשה שלי מהמנהל היתה 'בואו צאו בבקשה היום למכרזים. הבטיחו בבקשה את הכמות מוקצבת. ופיצוי ליזמים על האיחור במסירת הקרקע, על ידי תוספת יחידות דיור'. חושבים על זה, מנהל המנהל אמר 'רעיון, אני רוצה לחשוב על זה'. במידה וזה אפשרי, הרי אנחנו יכולים לרוץ עם זה עכשיו. במידה ולא, נצטרך להמתין. אני לא מקציב לשכונה הזו כך וכך יחידות. זה לא נכון.

עו"ד מאיר דהן: אתה רואה את כלל העיר.

רונית ארנפרוינד-כהן: אפשר להעלות את ההצעה שלי בצורה מסודרת?

צבי גוב-ארי: יש לי כמה מקומות שהייתי נותן לעניין הזה עדיפות. אני חושב שהמקום הצועק לשמים זה רמות ויצמן. רמות ויצמן במצב מאוד קשה. ולשם כנראה אתן עדיפות. רצית להעיר, בבקשה.

רונית ארנפרוינד-כהן: טוב, אז לאור כל הדיונים שיש לנו כבר מזה כמה שנים על פינוי בינוי,

צבי גוב-ארי: עוד יהיו כמה שנים.

רונית ארנפרוינד-כהן: ויהיו כמה שנים על פינוי בינוי, ולאור העובדה שהיה לנו כאן, ולא נגמר הסיפור המדגמי כרגע ברחוב האלון, יש שם סיכון מאוד גדול של רמת צפיפות מאוד גבוהה, ולאור העובדה שאני כבר לפני חמש שנים דיברתי באמת על קרקע משלימה במתחם של רמות ויצמן,

צבי גוב-ארי: אני רק רוצה לומר שרחוב האלון זו תוכנית שתוכננה על ידי משרד השיכון. מומנה על ידי משרד השיכון. משרד השיכון קבע בזמנו את יחס ההמרה. וברחוב האלון מספרית מדובר על 108 יחידות דיור.

רונית ארנפרוינד-כהן: 1,008 אתה מתכוון. עוד אפס. 1,008 יחידות דיור בדבר הזה. שכמובן אתה מבין את רמת הצפיפות והקריסה שמאיימת על כל התשתיות שם.

צבי גוב-ארי: ידוע בכל מקום, ולצורך העניין הזה, משנים גם תשתיות ועושים כמה דברים בעיר.

רונית ארנפרוינד-כהן: איזה תשתיות אתה משנה?

צבי גוב-ארי: לא פה הדין. באמת לא פה הדין. ראשית וקודם כל, קחי בבקשה את רחוב האלון. ברחוב האלון יתווספו כ-180 ומשהו חניות נוספות, מה שלא קיים היום. בסך הכל יהיו על הכביש כ-400 חניות. רגע. 400 חניות בחוץ. בכל אחד מהמגרשים.

רונית ארנפרוינד-כהן: ו-1,330. נו?

צבי גוב-ארי: תת קרקעי, יהיו סדר גודל של 1.6 חניות לכל תושב. כלומר זה אחד המקומות שיהיו הכי הרבה חניות.

רונית ארנפרוינד-כהן: איך עשית את החישוב 1.6? אם יש שם 1,000,

דוד שטרית: בתוך המגרש.

צבי גוב-ארי: אני מדבר קבור, בתוך המגרש. שלוש קומות חנייה.

רונית ארנפרוינד-כהן: 1,330 אם אני זוכרת נכון, בתוך החנייה הפרטית. נכון?

דוד שטרית: גם אני לא זוכר מספרים. אבל יש פה נוסחה של החנייה בתוך המגרש ומה שמוסיפים, מה שראש העיר הזכיר כרגע, החניות מחוץ למגרש לאורחים נוספים,

רונית ארנפרוינד-כהן: 400 ומשהו. זה אני זוכרת. ואתם אומרים שהתקן שם שאתם הולכים לאשר זה 1.6?

דוד שטרית: יש תב"ע. אני לא זוכר, אני לא זוכר,

צבי גוב-ארי: זה 1.6. חמש למטה ואחת בחצר, משהו כזה.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** תראה, אם זה 1,008,
- דוד שטרית:** אבל זה לא נושא הדיון.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רגע, אבל חבר'ה?
- צבי גוב-ארי:** רגע, מה השאלה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, העלית את זה. אני אשאל את השאלה.
- צבי גוב-ארי:** את דנה עכשיו על תכנון ובנייה? הנושא הוא תכנון ובנייה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הנושא הוא עכשיו, אתה רוצה, אני אעלה את זה בצורה מסודרת, כי זה חשוב לי להעלות בצורה מסודרת.
- צבי גוב-ארי:** רגע, הנושא היום, מדובר על איך מקצים את הקרקע החלופית. והתשובה שלי שאין הקצאה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רגע, תן לי, תן לי. בוא. בשנה האחרונה, ויותר מזה, בשנים האחרונות אנחנו מדברים על פינוי בינוי בשכונות הותיקות. וכיוון שכשאנחנו מדברים על פינוי בינוי בשכונות הותיקות אנחנו בעצם מדברים על שיפור איכות החיים והתשתיות של ה-50 שנה הבאות בשכונות הבאות.
- צבי גוב-ארי:** לא.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בעיני. בוא, תן לי להציג את הרעיון.
- צבי גוב-ארי:** בעיני לא. זה לא רק זה. בעיני זה הצלת נפשות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה הצגת את עמדותיך בצורה נורא מסודרת. זה בסדר גמור. לא הפרעתי. בעיני פינוי בינוי נותן מענה לכל השכונות הותיקות והמענה הוא לא לשנה ולא לשנתיים, אלא מענה הוא לעשרות שנים הבאות. כי לא בונים שכונה לחמש ולא לעשר שנים. וכיוון שכך, וגם אתה יודע מה? גם אם לחמש שנים, צריך שבסוף התהליך הזה איכות החיים של התושבים תשתפר ותהיה ראויה לקדמת המאה ה-21 ולא תיסוג לאחור, לא בצפיפות, ותיתן מענה גם לתשתיות.
- צבי גוב-ארי:** לדעתנו זה פוגש את קדמת המאה הבאה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני עוד לא גמרתי. ותיתן מענה לתשתיות שהן קשורות בית ספר ושטחים ירוקים וגני ילדים וקופת חולים ומכולות.

- צבי גוב-ארי:** הכל יש.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** וחניות ומתחם מספיק גדול של נסיעה.
- צבי גוב-ארי:** הכל יש. המתחם הזה יושב על אחד הפארקים הגדולים ביותר בעיר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, כן, בוא. תן לי להגיד.
- צבי גוב-ארי:** לא, אי אפשר להגיד שצריך, שצריך,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אפשר להגיד וזה -
- צבי גוב-ארי:** ולייצר אווירה כאילו שאין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, אתה שם לב שאתה לא נותן לי לגמור להציג את מה שאני רוצה להציג? והתוכניות האלו, על פניו יש תוכניות שהן אחת במכפלות 1:5, במכפלות 1:6, כשבעצם עכשיו אתה חזרת על המכפלה שאתה תציג בפני היזמים העתידיים, 1:4 ומכפלה של 4 או מכפלה של 4.3. אז אני יודעת לפחות שהוצגה לך תוכנית עם מכפלה של 4 ודחית אותה, אבל אני לא מדבר עליה כרגע. ככה אני יודעת.
- צבי גוב-ארי:** אני לא יודע על מה את מדברת. אלא אם לא היה פיתרון לחנייה.
- דוד שטרית:** רונית, אבל זה נושא של ועדת תכנון ובנייה. זה לא נושא -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אבל תנו לי, חבר'ה. תנו לי, הנושא הוא מספיק רציני שתיתנו לי ברצינות להציג את הדבר הזה. בסדר?
- צבי גוב-ארי:** לא, בסדר. את מנצלת במה, זה פשוט לא יאומן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** סליחה, זו הבמה שלי. בוודאי שאני אנצל אותה.
- צבי גוב-ארי:** לא, את מנצלת במה לא לעניין. את מתייחסת לי עכשיו לתכנון ובנייה. מבקרת את נושא תכנון ובנייה מבלי להציג נתונים מלבד 'פה החלטתם, שם החלטתם'. לא רציני. את לא מכירה את התוכניות, את מדברת -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, אתה אמרת ולא סתרת את הנתונים שאמרתי לגבי האלון. 1,008 וחנייה תת קרקעית 1,300. אני אפילו זוכרת 1,330. ובחוץ 400. אתה

אמרת 400, אני זוכרת קצת יותר מ-400.

צבי גוב-ארי: 486. בשפע.

רונית ארנפרוינד-כהן: הנה, בסדר. אז אני אומרת את הנתונים המדויקים, פחות או יותר. לא פחות, אלא מדויקים.

דוד שטרית: אגב, גם ה-1,008 אם את רוצה לדייק, בסופו של דבר ברוב האלון ייבנו רק 800. יש מתוך זה חלק מהדירות שנשארות באקליפטוס שבמסגרת התב"ע לא נכללים במסלול פינוי בינוי ולא יודע אם ייבנו כי בזמנו בגלל הדרישות יתר. אז רק 800, אם רוצים לדייק.

רונית ארנפרוינד-כהן: אם רוצים לדייק, אתם מדייקים. אתם כרגע, גם צביקה אמר 1,008.

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: אלה נושאים של ועדת -

רונית ארנפרוינד-כהן: אלה נושאים שמותר לי לדבר עליהם. מותר לי לדבר. אנחנו לא מקבלים, מותר לי לדבר.

צבי גוב-ארי: לא, לא, סליחה, דקה. מותר לך לדבר, לא מותר לך להגזים. את היום מתחילה -

רונית ארנפרוינד-כהן: מה לא מותר?

צבי גוב-ארי: השאלה שעלתה כאן על ידך,

רונית ארנפרוינד-כהן: השאלה עוד לא שאלתי אותה.

צבי גוב-ארי: סליחה רגע.

רונית ארנפרוינד-כהן: עוד לא שאלתי אותה. אתה נאמת נאום,

צבי גוב-ארי: סדר היום, אני מדבר על סדר היום.

רונית ארנפרוינד-כהן: על סדר היום.

צבי גוב-ארי: זה לא סדר היום. לא.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, תסתכל על סדר היום.

- צבי גוב-ארי:** אני אקריא לך מהו סדר היום,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה סדר היום שבתוכו מותר לי לדבר 10 דקות כשאתם לא נותנים לי לדבר 10 דקות. נורא פשוט.
- צבי גוב-ארי:** 'בשנה האחרונה אנו עדים מעורבים בדיון בינוי וכו' וכו',
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, תן לי להציג את זה. 10 דקות שלי, לא שלך.
- צבי גוב-ארי:** 'רצינו לדעת, לקבוע את הקריטריונים של החלפת הקרקע',
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אה, אתה קורא ... אין שום בעיה. תקרא את זה ואני אקרא אחר כך.
- צבי גוב-ארי:** זה הסיפור. הפינוי בינוי מרכז פומבי, נמצא פה כבר, דיברתי על זה עוד קודם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, הנושא הוא הנושא שאנחנו העלינו והנושא הוא, אנחנו מותר לנו לדבר -
- צבי גוב-ארי:** אתם לא מדברים על הנושא.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אנחנו מדברים על הנושא ומותר לנו לדבר על הנושא כמו שנכון לנו ואחר כך נדייק במה על ההצבעה. בסדר? וכיוון שנושא השכונות הותיקות והתכנון של השכונות הותיקות הוא קריטי להתפתחות של העיר ולאיכות החיים של התושבים, לא רק בשכונות הותיקות, כי הוא ישפיע גם על כל השכונות,
- צבי גוב-ארי:** לציין שאנחנו היחידים שעוסקים בשכונות הותיקות. כל היתר מדברים, תוסיפי את זה גם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה? שמה? אתה -
- צבי גוב-ארי:** שאנחנו היחידים שעוסקים בשכונות הותיקות. כל היתר מדברים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** באיזה מובן? אתה אחראי, אתה החותמת, אתה מקבל משכורת על הדבר הזה.
- צבי גוב-ארי:** פאלי,

אלי מזוז: אנחנו יוצאים ביחד.

צבי גוב-ארי: מקזזים כיפות. טוב.

רונית ארנפרוינד-כהן: וכיוון שאתה דיברת בישיבה האחרונה שאתה גם ביקשת שיהיו 15% של קרקע משלימה, אז נראה לי נכון וראוי שיהיה כאן מהלך תכנוני נכון, שרואה לא אפיזודית את השכונה הזאת. אלא נכון לראות -

צבי גוב-ארי: את מכירה את תוכנית המתאר של יבנה? לכי ללמוד אותה. כי זהו המהלך התכנוני שקובע, בין היתר, היכן עושים פינוי בינוי, היכן עושים תמ"א 38, על כל רחוב בעיר. את מדברת על מהלך תכנוני נכון, כאילו שאין שום תכנון. זה הסיפור. אין תכנון ביבנה, אין חינוך ביבנה, אין בידור ביבנה, הכל אין ביבנה. תמשיכו לרקוד ולשחק ואנחנו נמשיך לעשות. העליתם פה שתי שאלות להצבעה. אני מעלה את זה להצבעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז אני רוצה לגמור את המשפט שלי.

שחר סימנה: תתחילי מהתחלה.

רונית ארנפרוינד-כהן: והמשפט שלי הוא, אם לך חסר את הקריאה הזאת, אז אני אקרא את זה. אני לא חושבת שזה בשנה האחרונה אלא בשנים האחרונות. 'אנחנו עדים ומעורבים בדיונים בנושא פינוי בינוי בשכונות הותיקות בכל ישיבה אנו שומעים כי הנוסחה למכפלת הניתוח הכלכלי עם היזם שונה בשכונה מסוימת לעומת שכונה אחרת, או הרשות מאשרת מכפלה של למעלה מ-5 בשכונה אחת, ובשכונה אחרת מכפלה של 6. בזמן שראש העיר מצהיר שהמכפלה היא 4 או 4.3. ישנו פער לא ברור בין הצהרות ראש העיר לבין הביצוע בפועל. יחד עם זאת, כחברי המועצה מעולם לא שותפנו בחלוקת הקרקע המשלימה לקבלנים השונים'. ויותר, אני אדייק, מעולם לא שותפנו בסדר עדיפויות של התכנון ושל הביצוע של פינוי בינוי ותמ"א 36, ולא שותפנו בחשיבה אסטרטגית איך אנחנו מוציאים את זה לפועל את הקרקע המשלימה. לכן מוצע בזאת לקבוע ועדה שתקבע קריטריונים לחלוקת קרקע משלימה ותציעה את הצעותיה ומסקנותיה למליאה, תוך חודש ימים. זו הצעה אחת. הצעה שנייה, יחד עם זאת מוצע כי לכל פרויקט פינוי בינוי יתחייב מכרז פומבי ומסודר בין היזמים. אלו שתי ההצעות שלנו.

צבי גוב-ארי: הצעה מספר 1, אין חלוקת קרקע. הקרקע שתתקבל תחולק בהתאם לתצאות מכרזים שילכו לגבי כל אחת מהשכונות. לא יכול הרגע לומר לרמות ויצמן אני מקצה 100 יחידות דיור ולמקום אחר פחות. אני נותן תשובה, מעלה להצבעה. שמעתי אותך, עד כאן. הדבר הבא, פרויקט פינוי בינוי, לצאת למכרז כל עוד שאין לנו קרקע מחליפה, כל עוד שאין לנו קרקע, על איזה מכרז יוצא? כאשר הזכייין חייב בעצם לקבל אישור של כל אחד מהדיירים. הוא זוכה במכרז והוא לא מקבל אישור. אנשים לא מוכנים לדבר איתו בכלל. הוא מציע פחות מדי.

רונית ארנפרוינד-כהן: אנחנו הצענו להקים ועדה שתקבע חשיבה אסטרטגית ולא יהיה שלוף לקראת המכרז.

צבי גוב-ארי: אני מודיע לך שלא צריך חשיבה אסטרטגית של ועדה. העיר הזאת חושבת אסטרטגית ומתוכננת עד 2035. אם את בכל תחום, וכל העניין להצטרף למשהו שכבר נעשה, כאילו שהמצאנו את הגלגל, לא יעבוד לכם יותר. אני מעלה להצבעה את שתי ההצעות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי.

צבי גוב-ארי: לקבוע ועדה שתקבע קריטריונים וחלוקת קרקע משלימה. אני לא מקבל את זה, זה לא -

רונית ארנפרוינד-כהן: ושתיציג את מסקנותיה תוך חודש.

צבי גוב-ארי: בסדר. מי בעד?

רונית ארנפרוינד-כהן: מי בעד לקבוע ועדה?

צבי גוב-ארי: כן, מי בעד? מי נגד? תודה.

הצבעה:

בעד: 3 (ה"ה: אלי מזוז, שחר סימנה, רונית ארנפרוינד כהן)
נגד: 5 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, מאיר דהן, פאלי כהן, יצחק מוסאי).

החלטה מס' 5/86/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן לקבוע ועדה שתקבע קריטריונים לחלוקת קרקע משלימה ותציע את הצעותיה ומסקנותיה למליאה תוך חודש ימים.

רונית ארנפרוינד-כהן: סעיף 2, מוצע כי לכל פרויקט פינוי בינוי יתחייב מכרז פומבי ומסודר.

צבי גוב-ארי: אם נלך למכרז פנימי מסודר יהיה זכיון שלא יגמור את העניין הזה עם בעלי הבתים.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה זה?

צבי גוב-ארי: זה שיצאתי למכרז ומישהו זכה, זה לא מחייב אף דייר לשתף פעולה איתו. הוא חייב קודם לייצר את שיתוף הפעולה ואחרי זה להתחיל תהליך. אם זה לא, אז אין. ... לו את השכונות.

שחר סימנה: יתחילו הפוך. ומי מבטיח לו שהוא יזכה במכרז?

פאלי כהן: אתה מכניס פה כמה קבלנים. כולם יחתימו את כולם.

צבי גוב-ארי: שחר, אני רוצה להסביר איך זה נעשה היום. אנחנו לא מזמנים שום יזם הנה. היזמים מגיעים. כאשר יזם מגיע, אנחנו מבקשים שיציג תוכנית. רק אחרי שבדקנו את התוכנית מבחינת התאמה, עניין של חניות, יציאות, תחבורה, גנים וכו'. אומרים לו 'אתה רשאי מבחינתנו לפנות לתושבים'. הוא מקבל, זה הצעה שהיתה פה כבר, הוא מקבל מכתב שאומר לתושבים 'היזם הנ"ל היה אצלנו. הוא הציג תוכנית מכובדת'. הקשר שלכם איתו,

שחר סימנה: אבל למה אחד?

צבי גוב-ארי: מי שמגיע. ואם לא מגיע?

רונית ארנפרוינד-כהן: אם לא מגיע זה משהו אחר. תראה, לא, תבין.

פאלי כהן: לא יכולים כמה קבלנים להחתימו את כולם.

רונית ארנפרוינד-כהן: ממש כן. תסביר -

דוד שטרית: אפילו יותר ... אחד במתחם, כי כל אחד אוסף חתימות. בסוף לא זה ולא זה. זה מה שקרה בשכונות הותיקות. הם לא יכולים, הרי אתה יכול להתחייב לקבלן אחד, כדייר. אחרת אתה לא יכול להתקדם.

רונית ארנפרוינד-כהן: דוד, כמו שבמשרדי ממשלה. במשרדי ממשלה, אם אתה רוצה להיות זכיון או ספק שלהם, קודם כל עושים מכרז.

דוד שטרית: זה לא שלנו.

רונית ארנפרוינד-כהן: תקשיב רגע.

דוד שטרית: אנחנו יודעים מה זה מכרז. אנחנו מוציאים -

רונית ארנפרוינד-כהן: ואז אני ואתה ופאלי מתקבלים. שחר לא מתקבל.

- צבי גוב-ארי:** אני לא יכול לצאת עם מכרז על הבית שלך. (מדברים ביחד)
- דוד שטרית:** אני לא בעל הקרקע. אין לי שום -
- עו"ד מאיר דהן:** הקרקע של הדיירים. הם מחליטים.
- צבי גוב-ארי:** אני יכול לצאת למכרז על הבית שלך?
- עו"ד מאיר דהן:** זה של הדיירים.
- דוד שטרית:** את יודעת, שיכון חיסכון, וקידמו תוכנית, יזם קידם תכנית. באו תושבים אמרו 'אין לך שום מנדט אנחנו לא רוצים את היזם הזה'. מתחילים מחדש.
- צבי גוב-ארי:** נגמר.
- דוד שטרית:** זה מה שקורה פה שיכון חיסכון.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הרעיון הוא שנקבע לפני כן מה רמת הצפיפות שם.
- דוד שטרית:** אבל הגדירו. ראש העיר אמר כרגע. דיבר על צפיפות של, מכפלות של 4.3. אגב, לא -
- צבי גוב-ארי:** וזו החלטה שהתקבלה בחודשים האחרונים.
- דוד שטרית:** אין שום החלטה לקרקע משלימה. דובר בזמנו 10%. ראש העיר ביקש שזה יעלה ל-15% וכנראה שנקבל 15%. זה בשכונה שעדיין לא אושרה סופית. אמורה להתקבל. אחרי שיהיה, המדינה תצא למכרזים ויעשו לינקג' בין המתחם החדש לבין הזה. אחרת זה לא יעבוד. כי אתה אומר 'תקדם פה'. מי הבטיח לך שתזכה במכרז אחר? זה שהתקדמת פה, וחתמת, אחר כך יוצא מכרז ולא בהכרח אתה זוכה. אז מה? אז כל מה שהלך לטמיון? וזה שיזכה לא בהכרח שיהיו לו חתימות שם. זה חייב להיות משולב. המדינה האמת שעדיין לא יודעים לעשות את זה. אלא אם כן יש לך קרקע חלופית ליד, צמודה, שאתה עושה. אבל מה שיקרה זה בכל המדינה יקרה גם פה. אנחנו הבטחנו מראש, היה רעיון של יבנה בכלל בנושא של קרקע משלימה. אפשר לקחת את זה כקרדיט ליבנה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הרעיון של הקרקע משלימה, בוא,
- דוד שטרית:** נו, נו, נו,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בבחירות הקודמות אני הבאתי אותו, אני הבאתי אותו, ואז הדפתם כולכם את הסיפור הזה. הדפתם את זה. (מדברים ביחד) לא, הדפתם את הרעיון

של קרקע משלימה.

צבי גוב-ארי: רונית, אנחנו כאן לשכת רישום הנכסים. כל אחד מנכס לעצמו משהו. עם כל הכבוד.

רונית ארנפרוינד-כהן: אה, נו, צביקה. אני לא מנכסת לעצמי מה -

צבי גוב-ארי: מעלה להצבעה סעיף 2, שאומר 'מוצע כי לכל פרויקט פינני בינוי יתחייב מכרז פומבי מסודר'. זה לא ניתן, זה לא מעשי ואני לא יכול לצאת למכרז פינני בינוי על שכונה שכל אחד מהתושבים חושב אחרת ממני. לא יכול לצאת למכרז פינני ובינוי על בית של מישהו אחר. אני לא מבין מהיכן צמח הרעיון הזה, מלבד לנסות לזרוק עוד משהו לחלל, שאיננו בר ביצוע. הוא פשוט הזוי. מי בעד?

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא, אנחנו מושכים את זה.

צבי גוב-ארי: מי בעד, בבקשה?

רונית ארנפרוינד-כהן: מושכים את זה.

צבי גוב-ארי: לא מושכים, אני מצביע.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה יכול להצביע על הצעה שלא קיימת.

שחר סימנה: על הצבעה לא קיימת.

רונית ארנפרוינד-כהן: הצעה לא קיימת.

צבי גוב-ארי: אז תמשיכו למשוך גם את הנושא הבא. הנושא של פתיחת בית ספר דמוקרטי. אני מתעסק עם זה כמעט שנה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מי מציג את זה?

צבי גוב-ארי: יתרה מכך, קיימת ועדה. אני עובד עם התושבים. יש קבוצה מאוד גדולה. אנחנו נמצאים בעיצומו של התכנון. הסיפור הזה יעלה הרבה מאוד כסף להורים, מפני שמשרד החינוך לא נותן את השעות לדבר הזה. זה לא פשוט. ראיתי גם דוגמאות במקומות אחרים. אנחנו מגלגלים את העניין הזה בצורה מסודרת, על פי תכנון, כולל שיתוף הורים.

רונית ארנפרוינד-כהן: א', מצוין. ב', הרי למען הגילוי הנאות, אתה יודע,

- צבי גוב-ארי:** אני יודע מתי התחלתי. אני יודע גם למה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הכל בסדר. תיקח את כל הקרדיטים. הכל בסדר.
- צבי גוב-ארי:** אין לי קרדיט.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אבל מה שחשוב הוא לבוא ולומר שיש הצלחות ברשויות מקומיות אחרות שבית הספר הזה צמח וקיבל אישור מלכתחילה.
- צבי גוב-ארי:** אני מתעלם מהעניין של האישור היום. אני מגבש קבוצה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מצוין, אני יודעת, יש קבוצה.
- צבי גוב-ארי:** הולך על התכנון. מתחילים להניע. הסיפור הזה יהיה רק בעוד שנה וחצי מהיום, מינימום.
- שחר סימנה:** בואו נצביע.
- צבי גוב-ארי:** לכן אני לא רואה בהצעה שלכם דבר קביל. הסיפור הזה מתגלגל. אתם פורצים לדלת פתוחה.
- שחר סימנה:** מה הבעיה? אפשר להצביע על זה בעד. נו. אפשר להצביע בעד כולם.
- צבי גוב-ארי:** אתם מורידים גם את זה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא.
- שחר סימנה:** מה פתאום.
- צבי גוב-ארי:** טוב. ובכן כך. אני רוצה להודיע שהחלטה על קיום בית ספר דמוקרטי התקבלה. אנחנו עוסקים בתכנון בית הספר, וכל פעולה שמוצעת כאן היא פעולה מיותרת, מפני שהיא כבר נעשית. תודה רבה. מי בעד?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מי בעד ההצעה שלנו כי המועצה תקבל החלטה לקדם תהליך רישום מסודר למעוניינים, על מנת לקדם פתיחת בית ספר דמוקרטי צומח לשנת 2019. כמו כן העירייה תשתף פעולה עם עמותת ההורים בנושא. מי בעד?
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, תודה. היות והסיפור הזה נעשה, וההצעה שלך מיותרת מלכתחילה,

רונית ארנפרוינד-כהן: זה לא שלי, זה שלנו.

צבי גוב-ארי: מי בעד ההצעה של רונית?

רונית ארנפרוינד-כהן: שלנו.

צבי גוב-ארי: של רונית. זו לא הצעה שלי. ההצעה של הקבוצה החתומה.
מי בעד ההצעה? יופי. מי נגד? תודה.

הצבעה:

בעד: 3 (ה"ה: אלי מזוז, שחר סימנה, רונית ארנפרוינד כהן)
נגד: 5 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, מאיר דהן, פאלי כהן, יצחק מוסאי).

החלטה מס' 5/86/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה כי המועצה תקבל החלטה לקדם תהליך רישום מסודר למעוניינים על מנת לקדם פתיחת בית ספר דמוקרטי צומח לשנת 2019 התשע"ט. כמו כן העירייה תשתף פעולה עם עמותת ההורים בנושא.

רונית ארנפרוינד-כהן: פתאטי.

צבי גוב-ארי: תהיו לי בריאים. בדיון הבא שלא מן המניין אני כבר אזמין אותו, נדבר על כמה דברים שיגרמו לכם להזיע.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר